सहसा चलितां स्थानान्महीं पुण्यक्षयोद्धृतां ।
संहतद्युतिविस्तारां तारामिव दिवश्च्युतां ॥ ७ ॥
भरतस्तु रथस्थः सन् श्रीमान् दशरथात्मजः ।
वाहयन्तं रथश्रेष्ठं सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥
किं नु खल्वद्य गम्भीरो मूर्छितो न निशाम्यते ।
यथापुरमयोध्यायां गीतवादित्रनिस्वनः ॥ ९ ॥
वारुणीमदगन्धश्च माल्यगन्धश्च मूर्छितः ।
धूपेनागुरुगन्धश्च न प्रवाति समन्ततः ॥ १० ॥
यानप्रवरघोषश्च स्निग्धश्च हयनिस्वनः ।
मत्तनागनिनादश्च श्रूयते न यथा पुरा ॥ ११ ॥
गते रामे हि तरुणाः संतप्ता नोपभुञ्जते ।
बहिर्यात्रां न गच्छन्ति चित्रमाल्यधरा नराः ॥ १२ ॥
तरुणैश्चारुवेशैश्च नरैरुन्नतगामिभिः ।
संपतद्भिरयोध्यायां न विभान्ति महापथाः ॥ १३ ॥
नोत्सवाः संप्रवर्तन्ते रामशोकार्दिते पुरे ।
न हि राजत्ययोध्येयं सासारेवार्जुनी क्षपा ॥ १४ ॥
कदा नु खलु मे भ्राता महोत्सव इवागतः ।
जनयिष्यत्ययोध्यायां हर्षं ग्रीष्म इवाम्बुदः ॥ १५ ॥
अयोध्यां स प्रविश्यैव विवेश भवनं पितुः ।
तेन हीनं नरेन्द्रेण सिंहहीनां गुहामिव ॥ १६ ॥